

[Samuelson.]

alle uddannelser, men det vil selvfølgelig skabe en del besvær, hvilket ikke mindst debatten for nylig på Danmarks tekniske højskole har vist. Direktoratstanken vil vi også gerne vende tilbage til i udvalget, og vi møder altså med en positiv vilje.

Morten Lange: Dette er jo en meget positiv debat, forstår jeg, Den logiske positivisme, som jo er noget af det antastede i universitetsverdenen, synes at præge den. Jeg skal komme med nogle bemærkninger til dette meget spændende lovforslag, som jo er et forsøg på at udbygge og forbedre det meget spændende forsøg på at skabe demokrati på nogle meget store arbejdspladser, som den første styrelseslov var udtryk for, og som den på trods af adskillige fejl og mangler jo alligevel har haft held til at sætte i gang.

På trods af alt det, man har læst i aviserne om universiteternes splidagtighed og fejder osv., så er den hårde kendsgerning bag ved det hele, at langt de fleste af de organer, som er blevet sat i kraft af styrelsesloven, rent faktisk har fungeret efter deres mål og deres hensigt. Det er meget muligt, at nogle af møderne har været lidt lange, men også dér har jeg fornemmelsen af, at besindelsen er ved at gribe menneskeheden, og at der er væsentligt mere spændende ting i denne verden end at sidde til møde hele dagen. Jeg tror, at vi i hovedsagen må konstatere, at de store principper, som styrelsesloven uforandret vil bygge på, har vist sig at være rigtige. Man kan endog med held styre højere læreanstalter ud fra principper af den art.

Dette lovforslag er for det første en udvidelse af styrelseslovsprincipperne til at gælde for alle de højere læreanstalter under undervisningsministeriet. Jeg synes, det er en rimelig udvidelse. Det giver naturligvis det, at loven en gang imellem må være lidt knoklet, så den passer til alle, men den fleksibilitet, der er nødvendig, vil jo under alle omstændigheder kunne opnås derigennem, at hver enkelt institution skal have sin statut, hvor man kan tage passende anledning til at få særprægene nedfældet. Jeg er enig med en tidligere ordfører, der bemærkede, at det ville være helt forstandigt og fornuftigt, om vi fik skabt samme regelsæt også

for de højere læreanstalter under kulturministeriets regie, og jeg mener at erindre, at der endog er én under statsministeriets regie, som vi passende kunne tage med ved samme lejlighed. Der er ingen grund til, at disse udmærkede institutter skal have hver sin af almindelige regler uafhængige styrelseslov. Det ville ikke være noget særligt stort arbejde at få gjort det generelt.

Jeg vil i øvrigt notere nogle fremskridt i revisionen. Jeg bemærker først og fremmest, at der er sket et beskedent skridt i retning af det, som mit parti har anset for at være væsentligt og rigtigt, nemlig at disse valg bør foregå i en valgtorsamling, som det er givet udtryk i valget af rektor og prorektor. Vi anser det for at være et skridt i en rigtig retning og kunne ønske princippet udvidet.

Vi anser det tilsvarende for væsentligt, at det tekniske og administrative personale bliver repræsenteret. Det er såmænd ikke nogen bombe, der kommer i dette folketing, for allerede sidste gang vi havde med sagen at gøre, eller rettere forrige gang, var der såmænd det, der hedder mand og mand imellem, i udvalget enighed om, at det burde vi have gjort. Men det viste sig, at vi var kommet lidt for sent ud. Sagen bliver ordnet nu, og jeg synes, det er et væsentligt fremskridt i dette lovforslag, som ligger.

Endelig er det et fremskridt, at man igen får studenterrådet indpasset i styrelsesloven. Dette var et begreb i det første lovudkast, som vi fik fra Helge Larsen i sin tid. Nu er studenterrådet bragt på plads igen, og det bliver nu en af de spændende opgaver, der forestår, at få fundet frem til, hvad et studenterråd er inden for en styrelseslov og inden for et arbejdspladsdemokrati. Det er ikke en organisationsrepræsentation; det er derimod et organ, hvor de studerende kan samles og rådslå om de synspunkter, de skal lægge frem i de styrende organer i en institution, hvoraf de er part og medlemmer — ikke en institution, hvor 3 organisationer eller flere hver prøver på at få en anpart i styrelsen. Det er en arbejdsplads, og inden for denne arbejdsplads er det fuldstændig rimeligt, at de studerende må have et sådant forum for at lægge råd op. Dets former og dets arbejdsmåde vil nu have muligheder for at udfolde sig, hvis vi kommer frem til en vedtagelse af et lovforslag som det, der foreligger her.